

כנס המדע. ומ"מ מה שכתב ע"פ ס' הכא מיימי לה:
פ"ב ב אין בן שהיה לימות המשיח וכו'. מיעור דמחול כפרק הלך (דף ל"ג):
 ואינו כלל לא לפניה וכו'. כסוף ערוה ליטעו כהו חס חליבו
 כל למח ולמכר לבחן ולקבץ לו לא ודוכק רביע כחמיה שומרים פס שיער כל לחק
 ולא לקרע חלל לעשותו שלם ציניהם:
 אמרו חכמים מיפס רוחם על מהשני קליס.
 כך אמרו כפרק הלך (דף ל"ג):
 ג ובני כל לוי מסכר מהלה וכו'. ס' י' יומסין
 (דף פ"ט) מיעור דכ"י מחל כל
 טימא: הרי הוא אומר ויאמר הכהנים וכו'.
 כסופספס דפ"ק דכמוכס אמרו עד עמוד כסן
 לארס ולמטיס כהרס שומר לחכרו עד
 צינור פטיס:

מקצן המהדרות ומסכמוים ודכרס מקובלים פטי סופרים ומטי סוליס:
פ"ב א אל יעלה על לב וכו'. השני כהרדב"ז ז"ל והלא כחוב כמורה והשני פיס
 רעס מן סכרן פ"כ. ולן ז' השני, כמו ששאר הכתובים מחל כס זס
 מחל על אומה רעס כמו שדכרו על חיס רעס כלכסכו. חלל פס שרתי להחמין כוס
 שדכרס פס כס כשפוס כלרן ישרלל כדכטיב
 לא ירשו ולא ימתימו כלל כר קדשי כי מלס
 סכרן, סכרן סיוטה, וכן וסכמי חיס רעס
 מן סכרן, כלל כשאר לרעס פולס כמסגו
 מסג וסכמוים כס מחל סכן כחוב ולא יס
 נוי חל נוי סכר ולא ילמדו עוד מלמס וכו' יס
 יקייס השפס וכמל, וכרן יודע סלמס.
 ונס רביע לא נמר אומ' סכמוים כס מחל
 למס שסכב כוח חלל צימי סמטי יודע למס
 סס רומיס:

פרק שנים עשר

ב אמרו חכמים וכו'. פתחל חמיה כס"ס
 סין עומדין: יעכוד נביא לישראל
 וכו'. דכתיב לפני כוס יוס ס' כגדול וסמורס
 וסבי לז כחוס וכו'. ולפי סכר פכוס יסמך
 סמוריס כס"ס כשאר כסכמי כסלמס סכרין
 פ"ט: יש מן סכמוים וכו'. כיון פסין דכרס
 חלל נרתי כלכס ולא לקייס פיקר כס פסיקריס
 סין נרתי לקדק ככס וכו' כשאר סכרין
 רביע חלל פס ימסכמי סכס לו כי כוס יכס
 לא יסכר וכו' ינלס דכרס כסמריס:
 ג בימי מלך כמטיה וכו'. סרק עטריס יסמין
 סכרין סמסכס סמסכס עמסכס וכו' וכו'
 קרס דכתיב יוס מרן צלויס וככרס מיידי
 לפי ססין יוס עוליס לזוכן ולא ככרס
 לעזודס חלל מיוססיס:
 ד לא נחלוו כהמייס וככרס וכו'. ככר
 סכרין רביע ככרס לזוכן כוס כסלמס
 סכוכ סרק פטיס:

מליקו הלכות שופטים כס"ד
א יאל יעלה על הלב שבימות
 המשיח ויבטל דבר סמנהנו
 של עולם. או יהיה שם חידוש במעשה בראשית. אלא עולם כמנהנו
 נוגה. וזה שנאמר בישעיה ונר זאב עם כבש ונמר עם גדי ויבן
 משל וחייה. ענין הרבר שיהיו ישראל יושבין לבטח עם רשעי עברם המשולים כנאב
 ונמר. שנאמר זאב ערבות ישרם ונמר שוקד על עריהם. ויחורו כולם לדת האמת. ולא
 יגולו ולא ישחיתו. אלא יאכלו דבר המותר בנחת עם ישראל. שנאמר ואריה כבקר יאכל
 תבן. וכן כל כיוצא באלו הדברים בענין המשיח הם משלים. ובימות המלך המשיח יודע
 לכל לאי זה דבר היה משל. ומה ענין רמוז בהן: **ב אמרו חכמים אין בין העולם הזה**
 לימות המשיח אלא שיעבוד מלכויות בלבד. יראה מפורשן של דברי הנביאים. שבתחילת
 ימות המשיח תהיה מלחמת נוג ומנוג. ושקודם מלחמת נוג ומנוג יעמוד נביא לישור
 ישראל ולהכין לבם. שנאמר הנה אנכי שולח לכם את אליה וכו'. ואינו בא לא לממא
 המהור. ולא למחר הממא. ולא לפסול אנשים שהם בחזקת כשרות. ולא להכשיר מי
 שהוחזקו פסולין. אלא לשום שלום בעולם. שנאמר והשיב לב אבות על בנים. ויש מן
 החכמים שאומרים שקודם ביאת המשיח יבא אליהו. וכל אלו הדברים וכיוצא בהן לא
 ידע אדם איך יהיה עד שיהיו. שדברים סתומין הן אצל הנביאים. גם החכמים אין להם
 קבלה בדברים אלו. אלא לפי הכרע הפסוקים. ולפיכך יש להם מחלוקת בדברים אלו.
 ועל כל פנים אין סדור הויית דברים אלו ולא דקדוקיהן עיקר בדת. ולעולם לא יתעסק
 אדם בדברי ההגדות. ולא יאריך במדרשות האמרים בענינים אלו וכיוצא בהן. ולא
 ישימם עיקר. שאין מביאין לא לידי יראה ולא לידי אהבה. וכן לא יחשב הקצין. אמרו
 חכמים תפח רוחם של מחשבי הקצים. אלא יחכה ויאמין בכלל הדבר כמו שבארנו:
 ג בימי המלך המשיח. כשתתישב ממלכתו ויתקבצו אליו כל ישראל. יתייחמו כולם על
 פיו ברוח הקודש שתנוח עליו. שנאמר וישב מצרף ומטהר וכו'. ובני לוי מטהר תחילה
 ואומר זה מיוחס כהן וזה מיוחס לוי. ודוחה את שאינן מיוחסין לישראל. הרי הוא אומר
 ויאמר התרשאת להם וכו' עד עמוד כהן לאורים ולתומים. הנה לסדת שברוח הקודש
 מייחסין המוחזקין ומודיעין המיוחס. ואינו מייחס ישראל אלא לשבטיהם. שמודיע שזה
 משבט פלוני וזה משבט פלוני. אבל אינו אומר על שהן בחזקת כשרות זה ממזר וזה
 עבד שהדין הוא שמשפחה שנשמעה נשמעה: **ד לא נתאוו החכמים והנביאים ימות**
 המשיח

וזה סדר הפרקים פ"א ציבור שלם
 מלמס סלמסו ישרלל
 ככטיסס סכרן וסחמס מכן לממס וסס מלך.
 וכלל כו חס מי ממין וסכרן ממין וסס כלל
 שסר סכרוס ככטיססל. וסכמלכוה ירופס לביס
 דוד סמס"כ כמלכי ישראל. וככר סמטיס
 סמלסיס. וכל זס רלמי לקדמי: פ"ב ביאר
 כו כיכר סמסנין עם סמלך וקרס דכוס סמיס
 מלך מלך סמסל יסמנו מלך וסס מחל על
 ככרו סין ככרו מחול. וכלל כו סכרס
 סמסנין כמלך ויס יסיכס ככרס למלכי כיס
 דוד וככרו גדול ככרד ככיס. וכיס סמכס
 סוס עם ססס: פ"ג ביאר כו מס סמכוס כו
 כמלך ומס סמכר ממנו ומלכי כיס דוד דכך
 ודכו אומס סמס"כ כמלכי ישראל. וכלל כו
 דין סמורד כמלכוס. ויס לו רשוס לכמיס ככייך
 ולככוס ככמיס ולא להכקיר סמון. וסעוק
 כמסס פסור מנזרס סמלך: פ"ד ביאר כו
 סכרס סמלך מוסר ככס וסס כל סכרס
 סמורס כמלך פ"י סמולל ככיס. וכלל כו
 סמסל חכרס וסמלמס מלמס סמל וסמלוקיס חסר ככיס. ולמחמס חס זכר עמלך. וכלל כו סמקס סמקיר לזוכ
 כו וכוס מרסיס וכל ככרס וכלל כס סמכור ללס מל"י חלל סמך דוסק כרד כס וככס זס חסר מס סככס ומוסר לככון כלל סעולס: פ"ו ביאר כו ענין וקראס
 חליס לסמיס וסמילוק סיס כין שכס עממיס לסכר גויס. ולרין סיקכלו פליכס מס ועכדוס וסכפ מלח כני נח. וכלל כו סלמס לזוכס סלמס יוסס. ודין עמון וסוסל. וענין לא
 סמטיס חס עכס. ולפי סלין מוסר לקלס ולפי סמור. ולרין על עיכוס של עכו"ס וסלפלו ככס. ומס מלמס קכס מקוסו. ומסו יד ססיס לך ויסד ססיס לך ככלל זס סלוי
 כמלמס וכל ישראל מלויין ככס: פ"ז ביאר כממס ססן על ככן סמוס מלמס ומס סמטיס חס כמס ומי סמטיסס וסכרס חסר סמטיסס כחורסיס מוסרי
 סמלמס וסס סס עמיס. ומסו נקי יסיס לזיס סס חס. וכלל כו סמס כירס כמלמסס ולא יסס חס לככ לחיו: פ"ח ביאר כו סלמי' לככ נמס סס מוסרין. ודין סמס
 יסס חסר סלינה מוסרס חלל לסלמי' ככס וסלפלו ככס מוסר כס. וכלל כס סלין כורסין לסס כרסיס עד סיקכלו פליכס כככ מלמס כ"י. וסמקיימן כרי סוס סמכירי סומס
 סעולס: פ"ט נמסן חסר סקודס לו לכסר סככ מלמס כ"י ומכו מייב ועל חיס דכך מייב. וכלל כוין כוס סכרס על סכרס וסכרס סיס חילוק סיס לסכרס וסכרס. ודין סמס
 סכרס סמטיסס להכויב דימיס: פ"י נמסן חסר סקודס לו לכסר דיי' סגנוס ולזככין סלסס וסס מנציר ונס' לזכור סין סוממין לו וסס סכר עכירס: סמטיסס כו דיני.
 וכלל כו סכרסס סמכוריס לכ"ג סין ככרין עליסן. וסס דיין חוסס ככייס לו דימיסס: פ"יא ביאר כו ענין מלך המשיח וכן סכרס סכס סמריס. ולפיכך סוסס לפי סכס
 כסמריס

כדברים שהם זוכים כסס ודינס דמלכוסל דינא: פ"ה ביאר כו מלממס ככרוס ומלממס מלמס וסמילוקיס חסר ככיס. ולמחמס חס זכר עמלך. וכלל כו סמקס סמקיר לזוכ
 כו וכוס מרסיס וכל ככרס וכלל כס סמכור ללס מל"י חלל סמך דוסק כרד כס וככס זס חסר מס סככס ומוסר לככון כלל סעולס: פ"ו ביאר כו ענין וקראס
 חליס לסמיס וסמילוק סיס כין שכס עממיס לסכר גויס. ולרין סיקכלו פליכס מס ועכדוס וסכפ מלח כני נח. וכלל כו סלמס לזוכס סלמס יוסס. ודין עמון וסוסל. וענין לא
 סמטיס חס עכס. ולפי סלין מוסר לקלס ולפי סמור. ולרין על עיכוס של עכו"ס וסלפלו ככס. ומס מלמס קכס מקוסו. ומסו יד ססיס לך ויסד ססיס לך ככלל זס סלוי
 כמלמס וכל ישראל מלויין ככס: פ"ז ביאר כממס ססן על ככן סמוס מלמס ומס סמטיס חס כמס ומי סמטיסס וסכרס חסר סמטיסס כחורסיס מוסרי
 סמלמס וסס סס עמיס. ומסו נקי יסיס לזיס סס חס. וכלל כו סמס כירס כמלמסס ולא יסס חס לככ לחיו: פ"ח ביאר כו סלמי' לככ נמס סס מוסרין. ודין סמס
 יסס חסר סלינה מוסרס חלל לסלמי' ככס וסלפלו ככס מוסר כס. וכלל כס סלין כורסין לסס כרסיס עד סיקכלו פליכס כככ מלמס כ"י. וסמקיימן כרי סוס סמכירי סומס
 סעולס: פ"ט נמסן חסר סקודס לו לכסר סככ מלמס כ"י ומכו מייב ועל חיס דכך מייב. וכלל כוין כוס סכרס על סכרס וסכרס סיס חילוק סיס לסכרס וסכרס. ודין סמס
 סכרס סמטיסס להכויב דימיס: פ"י נמסן חסר סקודס לו לכסר דיי' סגנוס ולזככין סלסס וסס מנציר ונס' לזכור סין סוממין לו וסס סכר עכירס: סמטיסס כו דיני.
 וכלל כו סכרסס סמכוריס לכ"ג סין ככרין עליסן. וסס דיין חוסס ככייס לו דימיסס: פ"יא ביאר כו ענין מלך המשיח וכן סכרס סכס סמריס. ולפיכך סוסס לפי סכס
 כסמריס

מגדל עז

על אמת לחינו וככר סקדיס ר"מ ז"ל סלל מס סמסורס ככרסיס סלל רמון כמורס וסוס מס סלמס
 ז"ל ככרס (ככרסיס ט"ו וט"ז) מי יריכס מיידי ככרסיס וככרסיס לזכ מרמון כדכרסיס:
 אמרו חכמים אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד מלכויות בלבד. ככרסו סרק אין
 עומדין: ויראה סמסנין כו' עד כגדול וסמורס. ככס סוס מוסרס סוס סיס ככרסו:
 ואינו כלל לא לממס כו' עד ככלל סכרסס ככו סכרסו. פיקר סכרסס סוף ערוס וס' עטריס וסמין
 וסכרסו: פ"א וסכר סמטיסס כמורסו וסכרסס סללל דכרסס סמריס: סמטיססס וסמטיססס
 חלל מלל חלל: בימי סמלך כמטיס כו' עד סמסמס סמסמס. סרק עטריס יוסמין וסמין לייס סכרס
 דורסמסיס מלרן ככס: לא סמללו סכרסיס עיס ככו ככרסו. ככרסו סכוכו וסכרסו סרק ט':

וענין איתו חסר עמוד חמריס כוגד ככרסיס סמטיסס לכרסיס סמלמו וסכורו וסכרן ככרסיס ככרסיס
 ככרסיס ככרסיס כפי סככרסו וסכרסו סמקולוס לכל חסר מוס:
 פ"יב אל יעלה על סכס סמטיסס יכטל דכר מוסככו על סולס כו' עד סמטיסס:
 ככרס ככרסיס ז"ל וסלל ככור כמורס וסכרסיס חיס רעס מן סכרן פ"כ: וסו חסר חילל ככרסו
 לסקסו סיס לכו לקסו יוסק ל' דכס ככור ולא יס חו' סל נוי חרד ולא ילמדו עוד
 מלממס ומסמס קרל ומלל עמי למס ל' חלל ככרסו כן וסין סמטיסן עליסן וככר ככר ר"מ ז"ל
 כוס סכרן סלין סכרסיס מקובלים ולא יודע כירוכן עד סכרסו כמכרס כיימיס ומלל מקס ככס
 סקסס ככרסיס ז"ל יס לומר דכיס רעס מחל על אומס רעס וככו שדכרו ז"ל חיס רעס סלככסו

מליק ספר שופטים וכו נשלם חבור מגדל עז אשר חבר הרב הגדול רבי שם טוב כ"ר אברהם זלה"ה בן גאון ספרדי זצ"ל.

באחרים הימים. ומ"מ ראו היה לקבוע אותם
בהלכות מלכים וכן דברים מהחוקים האמורים
וידו עייני סגולת וכו' אחד מפלגה עשר
טיקרים כמאמר הגניא' אם יחממה חכה לו
כי

המשיח. לא כדי שישלמו על כל העולם. ולא כדי שירדו
בעכו"ם. ולא כדי שישארו אותם העמים. ולא כדי לאכול
ולשתות ולשמוח. אלא כדי שיהיו פנויין בתורה וחכמתה.
ולא יהיה להם נוגש ומבטל. כדי שיזכו לחיי העולם
הבא. כמו שביארנו בהלכות תשובה: ה' ובאותו הזמן

כי בא יבא לא יאמר. וכתיב פתחם יבא
היכלו האדון אשר אתם מנקשים, במה
בימינו אמן וכ"י:

מליקו הלכות שופטים בס"ד

לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה. ולא קנאה ותחרות. שהטובה תהיה מושפעת הרבה. וכל המעדנים מצויין כעפר. ולו
יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד. ולפיכך יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישנו דעו
בוראם כפי כח האדם. שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכמים:

נשלמו הלכות מלכים והחבור כולו. ברוך שאמר והיה העולם בפרשו ובכללו:

נגמר ספר ארבעה עשר והוא ספר שופטים. הלכותיו חמש. ופרקיו אחד ושמונים:

הלכות סנהדרין ששה ועשרים פרקים. הלכות עדות שנים ועשרים פרקים. הלכות ממרים שבעה פרקים.

הלכות אבל ארבעה עשר פרקים. הלכות מלכים שנים עשר פרקים:

כל הלכות הספר בכללו שלשה ושמונים. והפרקים תתקפ"ג:

תם ונשלם שבת לאל בורא עולם

תשובות השיבות לספר שופטים

תשובות השיבות לספר שופטים:

א' בירושלמי דמיא טרק כמרא אמר רבי הלבו בשם רבי כי בר זכרא אין מעמידין פרוקים
סחוט שלשה איחא חמי דיני ממונא בשלש דיני נפשות לא כ"ש ויטין כ"ג עד
דכוס מלמא לטון סוח מסכן ר' יופי בשם ר' יוחנן אין מעמידין שני אחין פרוקים ר' יופי עבר חד
מן. שני אחין ואמר לא שמהא בליטו פלוני אחינו דבר אלא שאין מעמידין שני אחים פרוקים רבי
יופי עאל לכמרא כמי מוקמא לון פרוקים ולא קבלון עליהון עאל ואמר קמיהון כן כמי ממונא על
ספקיע מה אם זה שמתמא על הספילות וזה להממת מגדולי כדור אחם שנתמיהם על ידי נפשות
לא כ"ש רבי מניי' כד סוח מקים פרוקים סוח מעיזים לון ארויפתא לומר שכל סכרה מסורה נפשה
שנאמר כי מלכים יתלבו ועיין לקמן בס"ד ו' וכו' מלכים פ"א.

להלכות סנהדרין פרק ששי:

ב' בנדה חרס של ב"ד שבעירו אודיעי כי אחד מנטי בעיר מומין את הנירו לדין ט"כ ידון
כאן ואין יכול לדמותו ולומר חלף לביט סוער או לכ"ד בגדול חף כוס יכול לדמותו שלא
לשמן עד יום שלמי' אבל דינין בוררין לכן לאלתר זה בורר לו אחד זה בורר לו אחד ואם האכסאלי
שמומין אחד מנטי בעיר או שני אכסאליים שמומין זה את זה בוררין לאלתר וזהו סוח מנכב בעיר
וכשר מפני כרמאין. ושלם שמשון ב"ד אגריס וכו':

להלכות סנהדרין פרק המישו:

ג' פרק קמא דסנהדרין גולות דכתיב וקרב בע"ס אל האלוקים משמע דגולות בעיני מומחין
מדכתיב כסו אלוהים ולא דייקין לכו בבבל ובגיתין גמי פרק כמרא אמרין אי הכי גולות
ומכלות גמי עבדין שליחותייהו וכשני כי עבדין שליחותייהו במילתא דקיימה אכל בעינא דלא
שכיחא לא עבדין שליחותייהו ותימה ככל אשכחן וכשני דוכסי שדיין דיני גולות בבבל ב"ד כינר
כרגל גבי הסוה דכנס אפרדא חלקלקא דיתמי ואגבייה רב נתמן לאפרדיה וכו' ארבעה ותשע חק בישר
דקעי ליה לסוה גברא וכסגול קמא גבי סורף שטותיו של הנירו דקטייה רבס ואגבייה כי כשרא
לנילמא וסוהו דגול אפרדא דסורי דאחא לקמייה דרב נתמן וכסגול כשרא עובדא דירבאל שאלסוהו
פכו"ס והרמא ממון חנירו וסוהו גברא דמסיק חמרא למכרזא ונרשא דגג ספרא עובדא דלחמי
ב"ד אבין חמוס דרבווא וסוהו מוסא דשטי אוחין ויכסי דפרק הספקיד דאגבייה רב נתמן לאפרדיה
וכת"ס מאי בעית ככאי ארעא וסוהו ארעא דרוב מינאו עלה בי הני וי"ל דכל הני מינוי דאי
הם ור"ה מפרש כגון שגול קרקע ואכל הנירו או ודאי לא שכיחא ואין דיין בבבל אכל אדם
שגול מהנירו שטיח ודין בבבל וקסא דלמריין ככאי נקח על אה ווולא אחי עבד רבינא עובדא
והשכיב ואשקי פירי ופר"ס דלאו משמע ככית נקח דאם כן קשיא דרבינא לרבינא דאינו אמר כרית
שיקין וכו' שכתבתא בלא ככייסא דרבייטס מוילאין מלח למלח ובידינו אין מחויין אלמא לאו
משמע רכית מסיק אלא משום דכוי גולא אלמא דיין גולא אע"ג דלא שכיחא וי"ל כיון דלאו ככית
גול אלא ככית טעות לא תשיב ליה דיני גולא ודין אותו בבבל ויש כרוס לומר דדוקא גולות
בכחות ממונא חבלות או ודאי לא שכיחא ולא עבדין שליחותייהו אכל חימה סייך דיין גולא ולא
דין דיני רכית השמריין כסגול קמא סגולין ומוילא רכיות אין מקבלין חפן וי"ל דמה שקעו היינו
סיכא דכל מה שפידו גולא דומיא דסוהו דלמכרזא לו אשמו אשילו אכענן אינו שלך כסגול ויש
מפרשים דכסו כימי רבי נשית עשה ח' וכו' עיין בשבועה ספר משפטים בסיומן ב' רכ"ה"ס סב
קמא בע"ס:

להלכות סנהדרין סוף פרק שני:

ד' רבינו המהגר ספק כ"י אכנה דשטי שדנו אין דייטס דין וכן ספקו הסוה' וכו' ודלא ככ"ג
שסוקים הלכה כשמואל אע"ג דרבא פליג עליה כיון דרב נתמן קאי כותיה לקמן
בשעתא אכל אין לכיחא רכיה מהכיה דפרק השולה כינר מעטין אמר רב נתמן מרי ב"ד קיי לכו
דע"כ ביעול לאו כהא מלח דרב נתמן אולי לשמיה דאמר לקמן דייטס דין ורב שש דליג עליה
פסק כג"ד אין דייטס דין אם כן קשיא דרבא ארכא דכשעתיה ליה ליה לרבא ה' דשמואל

דאמר דייטס דין וכסחולן ספק הלכה כר' יוחנן לגבי רשב"ל כי מהני תלמי ור' יוחנן סבירא ליה
כרב נתמן גבי ביעול אלא ע"כ לאו כהא מלח אלא עממא כיון דגבי פרוזבול סני כתיב ה'
גבי ביעול אכל י' מביאין רכיה דאין הלכה כשמואל מהאי דאיתא פ"כ דכחות שלש שיש
לקיים את השער ופירין ודילמא רבנן דבי רב חשי כשמואל סבירא לכו משמע דאין הלכה כשמואל
ואינו רחיש דר"ס כשמואל סבירא לכו בעלמא גבי קיום שטרות וכו' ליה הלכה כותיה דג
קיום שטרות סוח מורה דבעיין שלש ואשילו רב נתמן דאמר שטיס שדנו דייטס דין גבי קיו
שטרות בעיין שלש בח"ס גס אין לכיחא רכיה מהא דפרק זה בורר דפרין ודילמא רבנן דבי ר'
אחי כשמואל סבירא לכו גבי אודיפתא ולי הלכה כמותו פשיטא דסבירא לכו כותיה דילמא גב
ואיכא אשילו שמואל מורה דבעיין שלש מדקאמר כסא לעיל כודאס כמי שלש וקנו מידו כותבי
ואם לאו כמי שלש כו' וכו' כשמואל סבירא לכו גבי אודיפתא וכו' וכו' כודאס כמי שלש וקנו מידו כותבי
כסודין רבי יוחנן ורשב"ל דאמי פרוייהו שטיס שדנו אין דייטס דין וכסחולן נמי אמר רב
יוחנן גר לר' שלש משמע כתיב ביה וכן נראה דכפרשיית ועיין בסוה' בפרק ח"ס אסא דלמיני
קיום שטרות בשלש:

להלכות עדות פרק ט"ו:

ה' בשאל' לרבי"א אם אפוערופא של יתומים נתמן לבעיד אם יודע להם עדות והשכיב דכשר דאין
לך אלא אותן שמו חכמים כסודין וזה אינו נוגע בעדות דאינו אלא שליח בעלמא
ואמרין בקידושין והלכתא שליח נעשה עד ובח"ס אמרין והלכתא אריס מעיד והוא דליה ליה
סבירא כדארעא וכן ערכ מעיד ללוה והוא דאית' ליה ארעא לחמייה כיון דאית' נוגע בעדות והסוה
לאפוערופא דרבן מורה ליתמי בפרק הספקיד דמשמע דמשלם שאני הסם דשעט ואפוערופא דמשמעין
ליה בפרק הניקוזיין היינו כשעבדא ומומן נכסי יתומים ודמדיין ליה שלא שלח יד נכסי יתומים
אכל זה לא מיתוהו אלא לטעון מה טעם בעדות הוא זה ואפי' כמיתוהו בית דין אין יתומים
מפסדין ביחא דעטו כדמוכה בכחות דהלכה כמתים דשום הימונים ששמו ששמו מוכן בעל פ"כ:

להלכות עדות סוף פרק ג':

ו' תשובת רבי על קבלת עדות שלא כשני בעל דין נראה בעיני דלפניו ר' יוחנן דאמר מקיימין את
השטר שלא כשני בעל דין קבלת עדות מורה דאין מקבלין אלא כשני ובקודם דרבנן
הוא דפליגי דדוקא בקיום נקט במילתיהו וכו' דמשמע דכשעבד דרב דייבא בעל הסוה ויעמוד על
כורו ס"ק אשילו בקיום אית ליה מהי עממא אע"ג דרבנן היא וכדאי ספק ר"ח דמקבלין עדות
שלא כשני בעל דין דוקא ביחא דפסחו ליה בדיין ומלכו לו ולא בא וכו' או ערוי חוליס או מבקשין
ליק' למדינת סיס ואם רואין שיתקבל העדות יתבעו לשמעון לדין ויאמרו לו בית דין למשון
אם תפן ללכת במקום העדים ויעידו כשני אם יתפן ולא לאו יקבלו שלא בעינו וישלחו ב"ד כי
קבלו העדות ולא יאכל שמעון וחדי ורבי"א אמר דאין מקבלין עדות שלא כשני בעל דין ואשילו
אם קבלו אינו עדות לדין על פי וכן משמע בס"ד דכחות דלמך מחשיון העדים שלא כשני
ואין מוסיפין קבלו כשנייהו אלא כשנייהו וסוהו שלא כשנייהו וכו' נמי דלא סוהו כסם הכהה ניהו
סוהו וכו' שירשו מחשיון את העדים שלא כשנייהו דכשעבד דרב דייבא בעל הסוה ויעמוד על
כורו דין וכו' כן כשנייהו אכל אין מוסיפין העדים שלא כשנייהו דכסוה סוהו סוהו וכו' וכו'
לבעיד ואין מקבלין עדות שלא כשני בעל דין ומסיק דכסוה סוהו כשנייהו נמי דכסוה סוהו
ומשמע דלפניו קבלו כשנייהו שלא כשנייהו לא כשנייהו סוהו כשנייהו נמי דכסוה סוהו וכו'
כגון סהי סוהו דוקא קאי דאם סוהו סוהו שירשו שיקבל ערוי כהיו ליה שירשו אינם
יודעין לחקור אחר מותו כמס' שו"ע ודע' או מקבלין עדים אכל אם נאכע חולס כשני כן אין
מקבלין עדים אלא כשני דלמה סיס לנו לקבל עדים שלא כשנייהו אי משני שמוע ולא יוכל כסוה סוהו
לפסוע יתומים קטיים עד שיגדלו וכו' היא גוסייה עממא מפני שאין מקבלין עדות אלא מפני בעל
דין ואם כן גם עסק כשהלאו אין מקבלין שלא כשנייהו דאם עכשיו כשהלאו מקבלין שלא כשנייהו
שלא יתמין לחמך מוהו עד שיגדלו אם כן כמו כן יקבלו לחמך מוהו כעודן קטיים אשילו שלא
כשנייהו אלא לכה לא הייסיקן לכתנתו ועוד שירשו דלפניו סוהו חולס או ערוי חוליס או מבקשין
ליק' אין מקבלין עדים אלא ביחא דשלתו לו ולא בא דאו סוהו שו"ע אכל אם אין שו"ע אין מקבלין
בכס

among the nations where you came. ²³ I will sanctify My great Name that is desecrated among the nations, that you have desecrated among them; then the nations will know that I am HASHEM — the word of the Lord HASHEM/ELOHIM — when I become sanctified through you before their eyes. ²⁴ I will take you from [among] the nations and gather you from all the lands, and I will bring you to your own soil. ²⁵ Then I will sprinkle pure water upon you, that you may become cleansed; I will cleanse you from all your contamination and from all your idols. ²⁶ I will give you a new heart and put a new spirit within you; I will remove the heart of stone from your flesh and give you a heart of flesh. ²⁷ I will put My spirit within you, and I will make it so that you will follow My decrees and guard My ordinances and fulfill them. ²⁸ You will dwell in the land that I gave to your forefathers; you will be a people to Me, and I will be a God to you. ²⁹ I will save you from all your contaminations; I will summon the grain and increase it, and I will not inflict famine upon you. ³⁰ I will increase the fruit of the tree and the produce of the field, so that you will no longer be subject to the shame of hunger among the nations. ³¹ Then you will remember your evil ways and your deeds that were not good, and you will be disgusted with yourselves in your own sight because of your iniquities and because of your abominations. ³² Not for your sake do I act — the word of the Lord HASHEM/ELOHIM — let this be known to you! Be embarrassed and ashamed of your ways, O House of Israel!

³³ Thus said the Lord HASHEM/ELOHIM: On the day when I cleanse you from all your iniquities, I will cause the cities to be inhabited and the ruins will be built. ³⁴ The desolate land will be tilled, instead of having been desolate in the eyes of every passerby. ³⁵ People will say, 'This very land, which had been desolate, has become like the Garden of Eden; and the ruined, desolate and demolished cities have been fortified, inhabited!' ³⁶ The nations that remain around you will know that I, HASHEM, have rebuilt the ruins and I have replanted the wasteland; I, HASHEM, have spoken and I shall act.

³⁷ Thus said the Lord HASHEM/ELOHIM: With this also I will relate to the inquiries of the House of Israel, to act for them. I will multiply them, the people, like sheep. ³⁸ Like consecrated sheep, like the sheep of Jerusalem on her festivals, * so will the destroyed cities be filled with flocks of people; then they will know that I am HASHEM."

¹ The hand of HASHEM was upon me; it took me out by the spirit of HASHEM * and set me down in the midst of the valley — and it was filled with bones. ² He passed me over them all around and around; and behold, they were very numerous upon the face of the valley, and behold, they were very dry. ³ Then He said to me: "Son of Man, can these bones come to life?" And I said, "Lord HASHEM/ELOHIM, You know!"

⁴ He said to me: "Pronhesu over these bones! Say to them, 'O dru bones, hear

The dry bones

THE CONCEPT DISCUSSED IS FROM RV SIMCHA WASSERMAN J'SS

כג בגוים אשר באתם שם: וקדשתי את שמי הגדול המוחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה ואם אדני יהוה בדתך רבים לעיניו: ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות כד ונתבאתי אתכם אל ארמתכם: ודקחתי עליכם מים טהורים וטהרתם כו מכל טמאותיכם ומכל גולגולתים אשר אתכם: ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתם בקרבכם ודברתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: ואת רוחי אתם בקרבכם ועשיתי את אשר בחל תלכו וימשפטי תשמרו ועשיתם: וישבתם בארץ אשר נתתי לאבתים ויהייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: ויהשעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרפיתי אתו ולא אתם עליכם רעב: והרפיתי את פרי העץ והתגבת השדה למען אשר לא חלקו עוד חרפת רעב בגוים: וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונתקחתם בפניכם על עונותיכם ועל חטאתיכם: לא למעונכם אני עשה ואם אדני יהוה ידע לכם ויחפצו מדיכתיכם בית ישראל:

כז כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונגבו החורבות: והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר: ואמרו הארץ הלוא הנשמה היתה פגועה והערים החורבות והנשמות והחורבות בצורות לשבו: וידעו הגוים אשר ישארו טביותיכם כי אני יהוה בניתי החורבות נטעתי הנשמה אני יהוה הרפתי ועשיתי: כה אמר אדני יהוה עוד נתא אדברש לבית ישראל לעשות לכם ארפה אתם כצאן אדם: כצאן קדשים כצאן ויושלם פמועדיה פן תהייה הערים החורבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה: ▶

כח היתה עלי ידי יהוה ויציאני ברוח יהוה וניחתי בתינו הפקעה ויהיא מלאה עצמות: והעבירני עליהם סביב וסביב והנה רבות מאד עלי פני הפקעה והנה יבשות מאד: ויאמר אלי פן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אמה נדעת: ויאמר אלי הבה עלי העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דברי יהוה: כה אמר אדני יהוה ליהוה ליהוה ויהייה ויהייה בתינו הפקעה